

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Esaiaë. 348.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

πυλῆμου ὄροι, ὅς ἔστιν ἡ ψυχὴ ἡμετέρα.
 μηδὲ αὐτὸς ὀργίζεσθαι τοῖς ἡττημένοις
 μηδὲ τοῖς θρασύ κειμένοις, ὡς ἀπὸ
 πύλοις ἐγκεισθῆναι.

certi limites sint, quos transire minimè
 oporteat, ne tu quoque committas, vt
 iis, qui victi sunt, irascaris, nec eos qui hu-
 mi prostrati sunt, tanquam hostes premas.

Ἡσαΐα. τμη.

Esaiæ. 348.

Εἰ μὲν τὸ δεδιώς, μὴ φθᾶσιν ἐγκα-
 λήσας ὁ παρονηθεὶς ὡς ἐξέ σου, ὡς ἦθες
 παρὰ τὸν ὄπισθον ἀποστῆσαι, τὰς αἰτίας
 καὶ τὰς μέμψεις τὰς κατὰ σαυτὸν
 ὑποπτεῖσθαι, σοφὸν τῷ ὄντι, ἵνα
 μὴ χακούρησόν εἴπω, καὶ τὸ το μὴ χι-
 νησῶ. εἰ δὲ ὡς ἀληθῆς ἀήρῃσιν ὡρο-
 δοκῶν, ἡλίθιον τι πέποιθας. ἔστι γὰρ αὐτῶν
 ἀλλοίᾳ ἐφ' οἷς ἡδὴ ἐάλας καὶ τὴν τῆς
 γραφάντων ἀφευδῆ μαρτυρίαν.

Si tu illud veritus, ne is, qui à te contu-
 melia affectus est, prior te accusaret, exi-
 stimasti fore, vt si anteuerteres, culpam
 adumbrases, ac crimina ea, quæ in te con-
 feruntur, succideres, scitum reuera, ne di-
 cam malignum ac veteratorium, est hoc
 artificium. Si autem hoc ea spe atque ex-
 pectatione fecisti, tanquam iudicio supe-
 rior verè discessurus, in quadam profectò
 stultitia versaris. Neque enim ille ob ea
 conuinceretur, ob quæ tu iam iuxta verum
 eorum, qui scripserunt, testimonium
 conuictus es.

Θεοδοσίῳ πρεσβυτέρῳ. τμη.

Theodosio Presbytero. 349.

Ἰδοὺ, ὃ θαυμάσιώτατε, ὅτι μὴτ'
 ἐξευκλῶν, μὴτε κοινοστέλειός μοι ὁ δο-
 κῶν εἶμαι φίλος. ἦ δὲ γὰρ ὅσα ἀνεξέ-
 μωρον, ἔστι συγχωρήσονται αὐτῷ λύσαι
 πολυχρόνιον φιλίαν, πέπραχεν ἅπερ
 παραχρῆμα διὰ καὶ τῆς φιλίας ἡμῶν ἀπέ-
 κήρυχθη.

Illud scito, vit comprimis admirande,
 eum, qui amici speciem præ se ferebat, te
 mihi minimè significata, nec communi-
 cata (norat enim me non perperessurū, nec
 ipsi permiffurum, vt vetustam amicitiam
 discinderet) ea fecisse, quæ fecit. Ac proin-
 de ab amicitia nostra proscribatur.

Ἑρμείᾳ γραμματικῷ. τμη.

Hermia Grammatico. 350.

Κινδυνεύεις ἀγνοεῖν, ὅτι οἱ ποιηταὶ
 τὰς πλεονεκτημάτων εὐγενείας ἐμπαρέ-
 πειν ὅσα ἔχοντες, μυθολογίας ἀπί-
 στους ἐστεινύσαν.

Illud ignorare videris, Poetas, eos, qui
 veris nobilitatis dotibus eminere non po-
 terant, incredibilibus fabulis exornasse.

Ἀντωνίῳ σχολαστικῷ. τμη.

Antonio Scholastico. 351.

Ὁ τῆς παρθενίας ἀγὼν, μέγας μὲν
 καὶ λαμπρὸς καὶ ἐνθεός. ὡς γὰρ τὸ
 ἐμφυτον τὸ σωματικὸν ἡδονῶν ὁ πόλε-
 μος, ἐστὶ δὲ τοῖς ἄλλοις ἀθλοῖς ἐξευ-
 μαλίσει τὰς πόνας. ῥαδίως γὰρ φι-
 λοζηληματίας κρατήσῃ, κόσμος σαμα-
 τικός, ἀνδρὸς τε καὶ παίδων μὴ φρονι-
 τίσειται, δι' ὃ τὸ ζηλημάτων πολεμιστὸς,
 ἀναγκαστὸς εἶναι τοῖς ἀφιλοσόφοις δο-

Virginitatis certamen magnum quidē
 & præclarum ac diuinum est (nam aduer-
 sus corporis voluptatem ipsi bellum est:)
 at in aliis certaminibus labores minuit.
 Etenim pecuniarum amorem facile vin-
 cet, cūm corporis ornatum, ac virum &
 liberos, ob quæ pecuniarum quæsitio ho-
 minibus parum philosophis necessaria esse
 videtur, minimè curet. Mærori etiā haud
 Ζα ιγ'